

han ikke har Noget imod den Forretning; man kan dog vistnok være ligesaa vis paa, at Amtsraadet vil finde Candidater, der ere villige til disse Forretninger, som Amtmændene hidtil have været istand til at finde saadanne, og det skal, efter hvad der er sagt mig, slet ikke have været vanskeligt hidtil at faae Candidater til disse Poster. Jeg skal hertil indskrænke mig.

Klein: Den ærede sidste Taler (Alberti) sagde, at der ikke med Føie kunde anføres nogen anden Grund til ikke at vedtage Udvalgets Fleertals Indstilling end den, at det vilde medføre en Forandring i det nu Bestaaende. Jeg vil ansee det for urigtigt at trætte det ærede Thing med at gjentage de Grunde, som jeg tidligere har tilladt mig at anføre, hvorfor jeg ikke har kunnet tiltræde Udvalgets Fleertals Indstilling. Min Hovedgrund var og er den, at jeg anseer det for at være ikke principmæssigt at lade den endelige Bestikkelse af Personer, som jeg i det Væsentlige maa ansee for at være Dommere, blive henlagt til en communal Autoritet. Den samme ærede Taler yttrede, at det vilde være besynderligt, om man, efterat vi have faaet overordnede communale Autoriteter som Amtsraadene, ikke skulde kunne overlade til dem at bestikke disse Landvæsenstcommissairer. Jeg skal dertil svare, at det gjerne kan være, at man uden Betænkelighed kunde overlade det til dem at gjøre det, men derfor er det ikke sagt, at det er rigtigt og principmæssigt at gjøre det, og jeg mener, for at jeg skal gjentage det, at netop naar man vil holde paa, at man skal give Communen, hvad Communens er, saa skal man heller ikke lade Communen gjøre Overgreb ved at tillægge den Myndighed paa et Gebet, som ikke er kommunalt. Medens jeg saaledes føler mig fuldkommen overbevist om, at det er det ene Principrigtige at lade Dommersmyndigheden i saa vigtige Sager, som her er Spørgsmaal om, udgaae fra Regjeringen umiddelbart eller middelbart, saa antager jeg, som sagt, paa den anden Side, at det, der væsentligen kan anføres for Udvalgets Fleertals Indstilling, nemlig at man derved sikrer sig det fornødne Personal-Kjendskab, ogsaa vil opnaaes ved det

Forslag, som jeg har tilladt mig at stille. Den ærede Taler sagde rigtignok, at man efter mit Forslag vilde komme til det Resultat, at man ikke vilde have Nogen, som man kunde holde sig til; der var Ingen, som vilde komme til at bære Ansvar for Udnævnelser eller Bestikkelsen, ikke just det juridiske, men det moralske Ansvar, idet Amtsraadet vilde skyde sig ind under Ministeriet og Ministeriet under Amtsraadet; men jeg skulde dog rigtignok formene, at netop naar der er Spørgsmaal, ikke om det juridiske, men om det moralske Ansvar, saa vil det ikke lettelig kunne falde noget Amtsraad ind, dersom det paa nogen Maade er værdigt til at udøve en saadan Indflydelse som den, man vil have det tillagt, at ville unddrage sig Ansvar for en saadan Indstilling. Naar forøvrigt den samme Taler yttrede endeel om det Uheldige i den hidtil brugte Bestikkelsesmaade af Landvæsenstcommissairer og den Misforholdelse, som den skulde have afstedkommet, saa skal jeg dertil bemærke, at der jo hverken efter Udvalgets Fleertals eller dets Mindretals Indstilling er Tale om at bibeholde den nuværende Bestikkelsesmaade usforandret, og det forekommer mig at være viensynligt, at de Ulemper, han dolerede over, ogsaa maae antages at ville blive fjernede ved Mindretallets Indstilling. Naar han endelig har henvist til, at der iblandt de tidligere indkomne Erklæringer var nogle, som havde anbefalet et Forslag i den Retning, hvori Udvalgets Fleertals Indstilling gaaer, og at der navnlig, som han stærkt accentuerede, foreligger en Erklæring fra et uafhængigt Selskab, nemlig Fyens Stifts patriotiske Selskab, der netop gaaer i samme Retning som Udvalgets Fleertals Indstilling, saa skal jeg supplere denne Meddelelse ved at tilføie, at af samtlige de Erklæringer, der foreligge, ikke blot fra Amtmændene, men ogsaa fra Amtsraadene, er der meget saa, som have udtalt sig i den Retning, hvori Udvalgets Fleertals Indstilling gaaer, hvorimod de saa at sige Alle slutte sig til det nu Bestaaende, altsaa ikke engang gaae saa vidt som det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og det tør vel ikke betvivles, at det ærede Thing vil ansee de Erklæringer, der ere udgaaede fra Amtsraadene,